



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Generalis Totius Sacri Ordinis Clericorum Canonicorum
Historia Tripartita**

Pennotto, Gabriele

Coloniae, Anno M.DC.XXXXV.

LIV. De quibusdam alijs Congregationibus Italicis Canonicorum
Regularium.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38634

Si quis vocare foret, sine varo, & capitulo, quia nonnulli super rochetto in choro deferuntur, de quibus in Constitutionibus Benedicti XII. in cap. de Forma habitus, hoc enim pacto concedimus, ut sic habitum canoniconum antequorum, & modernorum, quo omnes paucim orum sunt. utinam. At loquendo de scapulari, quod est hæc linea cum cuculo, quale & magni, & multi ex mendicantibus deferunt, nego illud huius habitum antiquorum canoniconum. & quod nos fuerit habitus canoniconum Alexandrinorum, patet ex Cassiano lib. i. de Institutis monasticis cap. 7. illorum enim scapularia sunt manus, quas nunc nos dicimus almutatis, quod enim canonici D. Marci de Mantua confirmati scapulare non deferunt, quidquid somnacit. Mamphilius, patet ex illorum constitutio- bus in cap. de Habit. illorum enim scapularia sunt manu, cum pellice, non ergo erant ha- fina, ut sordida canoniconum huius congregati- onis erant pellicæ, & cappucia, quæ nunc su- perbam, & brachia à canonico tum reguli- bus, cum seculibus defert solent, qualia sca- palia Canonici nostra congregati, deferunt. Luca monasterio S. Frigiani, iuxta antiqua lo- co contracta, multò minus verum est, quod natus Frigianarii, cuiusmodi scapularia, sive ni- graria alba, vnguim tulerint, sed sunt impor- tante frigido cerebro haufæ, quas libro le- curari solita ratione, & demonstratione reje- cti, nullum autem multò magis mirandum, hunc summae probandum quod canonici D. Mar- ci qui quiescant, ordinis D. Augustini, conser- vant, & gellarunt super rochetto scapularia, allegro. Andream in Clementina i. in verbo Habit. de electione, qui neque ibi, neq; in to- lo libro Clementinario de illis canoniconis vel v- num verbū habet.

In futuris exilii admodum fundamento sub- stratum videti, quod idem ait, Alle- gationes in causa præcedentia inter cano- nicos Lateranenses, & monachos Cassinenses, & eisdem Lateranenibus productas, que in- tere pro Canonico S. Salvatoris, & eisdem ca- nonicis dicta congregationis S. Salvatoris Bononiensi aquaque comprehensos fuisse in eadem cau- sit, quod aliud ait, fa- tum cœnula lata est in- strata esse coelata, vni- tate eiusdem coelata, quod Gregorius re- cente edito pro- prie, & forma à Pute- nis, & forma à Putte-

CAPVT QVINQVAGESI- MVM QVARTVM.

De quibusdam alijs Congrega- tionibus Italicis Canoniconis Regularium.

Beatæ congregations numer- ratas fuerunt, & sunt etiam in Italia alia nonnullæ, licet nu- mero familiarum multò mi- nores, vt quæ duo, vel tria mo- nasteria ad summum non ex- cedant. Hæc fuerunt congre- gatio Scolarium apud Bononiæ, S. Iacobi Cel- lae Volanæ in Episcopatu Comaclij in Roman- diola, & num sunt congregatio S. Spiritus Ve- nevarum, & S. Petri de Monte Corbulo in He- truria.

Congregatio Scholarium fuit instituta apud Bononiæ ante annum 1200. a. nonnullis Schola- ribus Bononiæ causa studij commorantibus, de qua Iacobus de Vitriaco S. R. E. Cardinali Epis- copus Tufcalianus in sua histrio Occidental cap. 27. hoc scribit: *Et alia Regularium canoniconis deo gratia, & hominibus gratiosa congregatio extra ci- uitatem Bononiæ, non longe ab ea in certis ateriis regiis militantum, & eidem sub viuis maioris obedientia in seruo regiis, & mentis exercitu tam deute, quam humili seruientium, hi siquidem adeo expedit post Dominum currunt, & nudi nudū sequuntur quod om- nem exteriorum curam, & temporalius pofessionem a se penitus recerunt, omnis transitoria tangitur istercora repente, ut Christum luciferae. Sapienter enim personat, & prudenter attendat, quod si fu- fecit due malitia sua, in tantum de cratino non cogi- tant, quod elemosynas aliquas à fidelibus non re- ceperint,*

plant,

punt, nisi quoniam fortia vi & iure ad aetiam necessitatem posse sufficiere. Tribus in hebdomada diebus carnes si eu apponantur, non recusent, ut refectorio mandantes, & in dormitorio quiescentes, Horas Canonicas secundum D. Augustinum regulam pariter in Ecclesia in voce exultationis, & confessionis Domino concinente, imolantes Deo sacrificium laudi, & reddentes altissime vota sua. Ipsi autem ex numero Scholarum Bononiae causa fidei committantur in eorum Dominis inspiratis congregati, diuinitatum scripturarum lectio-nes, in eorum docente, foggula diebus audiunt, que au-tem diligenter audierint, summi Pontificis auctoritate & S. R. E. institutione Christi fidelicibus diebus festi in predicatione, & doctrina gratae decorantes, & Predicatorum ordinem. Canonorum ordini conuenientes. Hac igitur dulce mixta ab eis una mulier ad imitan-dum allicit, provocat, & ascendit, & diebus singula-familiis, & honesta Christi Scholarum Congregatio, & numero ampliatus, & charitate dilatatur. Atten-den-ti enim sapienter fortes Athletae Iesu Christi, quod nullum Sacrificium magis placitum sit Deo, quam ze-lus, & salus animarum, & quod anima, que impinguat, imponguabitur, sicut in vestiis suis de optima terra fructibus, & ferentes vero munera, aquas suas in plau-teri diuidant, & fontes eorum deservant fortes, in agro Domini fructuum centesimum recepturi unanimiter labores, ut annos peccatorum de fauibus Leua-tibus extrahentes, postquam ad scientiam erudierint multos fulgeant tanquam stella in perpetuas aeterni-tates.

Vbi vero, sine in quo monasterio haec congregatio fuerit instituta, nunquam reperi potui, nam tempore Iacobi de Vitriaco non solum in ciuitate Bononiae, sed iuxta illam in Suburbis, vel colubis, aut agris vicinis multa canonicoru-erant monasteria. Ita diuinitate licet, suspicor haec congregatione erectam in monasterio S. Victori. Primo quod in literis Apostoli praesertim Martini V. inveniatur illud monasterium, fusilli caput aliorum monasteriorum, nam sub illo erat monasterium S. Joannis in Monte in ciuitate, secundo quod locus est prope ciuitatem, unde diebus reliqui canonici in ciuitatem ad verbum Dei prædicandum se recipiebant tertio quod ipsum monasterium S. Victoris multorum do-cetissimum virorum diuinis & humaniis peritia clarissimum olim domicilium esset, ut ex antiquis monumentis illius appareat, nec minus scripture ad illud attingentes bellorum ruinis, rapinis, & vastationibus perierint, ob quas ante Martium V. iam annis quinquaginta ipsum monasterium debito numero canonicorum erat destitutum.

Congregatio S. Iacobi Celle Volane institu-ta est in Episcopatu Comaclensi in mona-sterio verulissimum canonicorum, dum Archi-piscopi Rauennaten se quedam monasteria canonici dicti monasterij tenenda, & secundum illius institutione reformata tradidicunt, et

quibus fuerunt monasterium S. Adalberti mona-sterium S. Laurentij in Cesarea foris Ravenna, quod erat monachorum ordine D. Benedicti, sed cum disciplina monastica penitus in co-decisi, anno 1266. Philippus Rauennaten, Archiepiscopus, canonici S. Iacobi Celle Volane reformandum commisit, publico instrumento ratio-nis confecto, sub hac forma.

In nomine Domini amen. Anno a nativitate eius 1266. die 11. Novemb. Indictione 9. Argentea in verna-vabilis Patri Domini Philippo Archibishopi Lau-uennaten, praefabris venerabilibus Patriis Domeno Guido Lodo Episcopo Pittoriensi &c. Salvatoris misericordi-patendum rediens, commissa d. Petro, & iustitia po-sitione suis successoribus super conditores generali tunc ac plenissima potest, apostolos per munera rau-dendo ad prestantium mystis, sicut successoribus episcopis tradita potestate in grecis sibi commis, ut eundem, & disponent, aque plantent, ad ipsorum manu-gregis eiundem sanguinem requisitum, cum in dif-ferente commissione, & protectione custodia generalis Christi Vicarii utique dirigere vequat, iunctio[n]is auct[us]ionis affectum, reparando singula, cu[m] iustitia rau-deretur, ad instar illius, qui cum sit totu[m] r[ati]o[n]is, sicut tamen Angelos suos spiritu[m], & militia iungente-rent. Igmar nos Philippus Dic, & Apollonia gaudi. Rauennatenis Ecclesia Archibishopie ad restaura-nem, & reformatorem Ecclesiarumq[ue] eis consu-missarum sol[ita]r[um] breviperitate, ac solita, & ob-jectu[m] intenderet, cum inveniuerit mona-sterium S. Laurentij in Cesare prope Rauennam n[on] S. Benedicti, quod olim per negotios monachorum consue-gabernari, collapsum in fornicatione, & quod inde in temporibus etiam destitutum, & sedis impo-ne, & examinatione habita diligenter, non posse li-monab[us] eiusdem ordinis sine iactura recuperari mona-sterium restare, ex quibus destruatis, & lo-solatiou[n]is a dem monasteriis iam proiectis sedis mona-steriorum nunc vacante, & nulla diuinitate regnante-ridimus, atque dispositum, habeentes precia p[re]ciosam Deum, ip[s]am monasterium de religiosis, dignis, & be-creatis attribuimus S. Augustino reformati. Quia-iam diuini monasteriorum cum omnibus seu variis, actionibus, possessionibus, bonis, & rebus iuriis, homi-bus, & enebris eiusdem monasterij de consu[m]ptu no[n]b[us] Simbaldi Archidiaconi, & D[omi]ni tri-potis Ecclesie Rauennaten, praefacione clementi-ri-nu[m], ac supponens tibi presenti D. Vincenzo Pre-pato, ac Syndico Priori, ac Convento Ecclesie S. Iacobi Celle Volane recipienti, & stipulantu[m], & na-ipsius Priori, & Conventu[m], & priori Eraro, & Con-ventu, & Ecclesia supradicta, & ipsi Ecclesie, & con-ventu S. Iacobi Celle Volane ordinis S. Augustini Com-aclensis Diocesis, ita quod de easter vnu, & idem & lo-ctor, administrator, & gubernator, & Prior, & Con-ventu ipsius Canonicae S. Iacobi, & missallis preba-satus, & reservatus nobis, & Ecclesia Rauennaten-ia ipsa monasterio, & Redire suribus, ratibus, & in-

traeundibus, & honoribus suarib[us], tam in ipsius ual-ley, quam in temporalibus, utraque lege iurisdictionis subiecta, & dicione balneorum prefatis, consuetis, & debitu[n]is, & Ecclesia Rauennatenis, ita quod per uniu-eris b[ea]tissimam nobis, successoris nostris, & Ecclesia Rauennatenis in aliquibus supra dictu[m] preindividu[m] nul-lum sit, qua emma, & singula supradicta &c.

III. Tunc ex forma uniuersis videatur illud mona-sterium S. Laurentij eidem canonice S. Iacobi tuitor vnitum, ut vnu & idem in virtute monasterij esset Prior, conslat tam in eodem crecum conuentum canonicorum sub Princeps distincto a Priori & consentu S. Iacobi cum subiectio tam in ipsum Priorem S. Iacobi ex multis literis Apolloci. reperitur autem idem monasterium de anno 1396. posita vnitum canonice S. Mariz in Portu, forsan, quia canonice S. Iacobi illud cesserant, quibus vice versa repe-remantur Portu[n]is alia bona, & iuria celiſſis, quae habebant in Episcopatu Comaclensi.

Pater Iupradic[u]ta monasteria ad eandem con-gregabant Ecclesia S. Iuliani prope Fauen-ciam, quam canonice S. Iacobi anno 1122. accepta computatione conceperunt mens Episcopali Fuentis. item Ecclesia Parochialis loci Mon-zae, cum aliis Ecclesia quam nunc tenet FF. Minoris Contentus que omnia conflant au-dienti scriptura existentibus Ferrariz in ca-sistica moltra Abbatial. Io. Baptiste.

Venit omnia haec monasteria nunc solo sunt separata, nam monasterium ipsum S. Iacobi no[n] fit congregati vnitum, prope Ferraram ob eius imperiū translatum est, loco Celle Volane omnino deſtituto. Similiter monasterium S. Laurentij, quod ab Eugenio IV. eidem congr. fuerit vnitum, paucis ab hinc anni in quadam ciuitate Rauennam munitione, quod vrb[us] esset mihi propinquum, eversum efficitus materia pro officio novi templi S. Mariz in Portu infra ciuitatem a Sede Apostolica concessa, in qui finito latere facilius D. Laurentio sacrum ad anti-quantum monasterii memoriam confermandam, er-ctum est monasterium vero S. Adalberti cum vi-co co[n]ominatio[n]e lepus captio, combusio, & cuncto delectum, tandem redactum est in Archipresbyterium secularium.

Ea[us]m[us] congregatio Blasius de Nouellis Fer-tiliter Lateranensis Basilica Penitentiarius, & deinde Adrie Episcopus, qui cum esset Prior Monasterii S. Iacobi Celle Volane, primò sui monasterii reformatio[n]em ex animo incubuit. Ve-rem cum tam difficultem deprehendit, illud nostra cong[regatio] paulo ante reformatio[n]em vniendum curvit, cum quo ipsam congr. ingressus aliquot annis factissime nobiscum vixit, ad Episcopatu[m] Adriaticum posita aliquamptus, quem cum laudabiliter resedit, non sine factitatis opinio-ne ea hac vita ad colessem migravit: cuius cor-

am S. Adalberti ins-
ertus, necco mon-
asteria foris Rauen-
tensis ordinis D. Benedicti
ca penitus in eo dif-
fusa Rauenensis Archi-
Celle Volane refe-
re instrumento res-
ta.

Anno d' invenit eis
anno 9. d' regnat a causa
Bulippi Archipspci L-
obellus Patrius Denuo
s & C. Salvator mandat
B. Petru, & in ipsa pa-
nister generali rati-
onibus per viam suam
sui successorum ipsorum
et communis, et ecclesie, &
nam, ut ipsorum manu-
posturam, sicut trans-
cendentia cedula quae
est usque ad suam in-
gula, ea sic reali-
serit totu' risque, fui-
& ministris suscip-
ti, & Apostolica gau-
diis, & apostolica gau-
diis ad referendis
celsum regis copia-
tate, et fiducia, & de-
cim invenientibus mag-
is prope Rauenam vici-
nus monasteri consu-
tualibus, & quod in de-
cimo, & falso aplo-
dolenti, non posse a
et cultura imprudenti
ex quibus de brachio, &
de ambo protinus, sed
habentes praecepsa
de religione, beneficio &
egofatu reformatis, que-
cum omnes fuit ur-
bi, & reli' coniug' Am-
nasterii de confessoriis
discou, & dividere fa-
cilius excedentes, p-
refectus D. Veritas cap-
conventus Ecclesia S. Iacobi
regulamentum, & in
& propositus Franc. & Co-
lo, & ipso Ecclesi' cap-
tio, & ordine S. Augustini Cap-
tio, & cetero vero, & idem
seruator, & Iur. & Con-
silio, & monasterii prefatu,
& Ecclesia Rauenensis
institutus, ratu' et con-
stitutus.

pus Ferrariz in Ecclesia nostri monasterij fuit
cumulatum.

Congregatio S. Spiritus Venetiarum sub IV.

Martino V. suam originem habuisse dici-
tur circa annum 1424. in monasterio S. Spiritus
prope Venetias, quod ante fuerat canonicorum
regul. circa annum 1140. fundatum, sed postea
circa an. 1380. canonicas destrutum, monasterio
Abbasiali Brunduli vnitum. Autores huius con-
greg. feruntur quatuor clerici nobiles Veneti se-
culares, videlicet D. Andreas Bondimerio, D.
Michael Maurodeno, D. Philippus Paruta, & D.
Franciscus Contareno. hi zelo vita communis,
& religiose inflammati primum apud locum in-
tra lacunas S. Mariae de Nazareth conuenientes,
vbi erat monasterium cremitarum ord. S. Au-
gusti. Magistro Gabrieli Spoletano eximio illoru' temporum concionatori, & eius loci Priori scip-
tos tanquam Patri spirituali instituendos tradi-
derunt, cuius hortatu' ipsum ordinem cremiticu' ingredi, & professi, & de virtute in virtutem in
dies proficiens, paulo post monasterium S. Da-
nielis in agro Patauino Abbatie commendatario
concede, obtinuerunt. Verum Abbatia alij collata, negotium è manibus dissiliit, quare in
Patriam reuersi, monasterium S. Spiritus Abba-
te Brundulenii concede obtinuerunt, & ca-
nonicum ordinem in eo renouauerunt, nam an-
1424. ex commissione Martini Papae V. dimisso
eremito, canonicum habitum, & infiltratum
sumpserunt, per manus D. Petri Marcello Epi-
scopi Patauini, in cuius manibus iterato profel-
litionem emerunt. Electus est Prior D. Andreas
Bondimerio, qui multis annis ipsum monasterium
religiosissime gubernauit. Postea aliud monas-
terium Patau obtinuerunt, quod S. Michaelis di-
citur. Piores habent annos, per quos reguntur:
Visitatores vero per singulos annos ex confe-
ssione apostolica ex alio ordinibus, siue claustra-
liis, siue mendicantium sibi deligunt, sub pro-
tectione Serenissimi Principis Venetorum de-
gunt. Ex monasterio S. Spiritus prodierunt ipse
D. Andreas Bondimerio ex Priori Patriarcha
Venetiarum III. in ordine anno 1460. electus, &
confirmatus, & D. Philippus Paruta, qui assump-
tus est ad Archiepiscopatum Creensem anno
1458.

Congregatio S. Petri de Monte Corbulo cir-

ca tempora Iulij Papae II. fuit instituta. Ex
Volterrano lib. 21. locus prima fundacioni mo-
Corbulus in Episcopatu' Florentino, sed proprie
ciuitatem Scenarum millario circiter duodeci-
mo. autor quidam Petrus Regiensis, vel Medio-
lancensis, ut alii placet, qui antea fuerat mona-
chus Carthusianus, imo, & canonicus S. Salvatori
Bononiensis, ut Mozzagruanus lib. 1. in fine
scribit, qui cum in Francifet de Soderis Vol-
terrani Episcopi, & Alexandri V. I. Referendarij
familiaritatem, & amicitiam deuenisset, eius fa-
uore

uore fretas in eo loco in Ecclesia Dni Michaeli nuncupata dictam congregationem inchoauit, sub invocatione, & titulo B. Petri Apolstoli, quā à Iulio II. confirmatam scribit Volaterranus, aut à Leone X. ut auctor est Benedictus de S. Geminiiano eius congregatio canonicus. Addit Iosephus Mozzagrugnus ex Annalibus dictae congregationis locum primarium institutionis non fuisse in Monte Corbulo, sed moaſterium S. Marie de Bibona in maritum Pisani, Volaterrane tamē Diocesis. Habitus canonorum dictae congregationis ab initio fertur fuſſe tunica grisea, sc̄ leonini coloris, super quam rocheta, & super illo almutiam, sive cappucium ferabant. Verum anno 1521 mutatus est color griseus in nigrum, & assumpta chlamis nigra, ad inflar canonicon S. Frigidi Lucz. Hi canonici in magna abstinentia, & paupertate vivunt, antiquorum clericorum Apofollicorum viam, & mores amilantes, operibus charitatis incūmbe-tes, & de labore manūm viventes, & in communione operantur omnia. Solitudinem diligunt, hospitalitatem sectantur, quorum mores, ac vita virtutinam urbanitatem imitante. Horum meminimunt Volaterranus, Trullus lib. 1. cap. 10. & Mozzagrugnus loco citato, & alij, ad quos remitto.

CAPVT QVINQVAGESI-MVM QVIN TVM.

De Congregationibus Canonico-rum regularium Gallicanis, & reformatione facta per B. Iuonem in Ecclesia Beluacensi S. Quintini.

I. **S**ecundum undecimum, & duodecimum saecula, & felicia multarum Ecclesiarum reformatione, & etiam fundatione pleiarum; canonici ordinis congregacionum in variis mundi partibus extiterunt, nam quo tempore in Italia per canonicos S. Frigiani, Portuenses, Mortarienses, Bononienses, & alios fuit reformatus, & sub varijs congregationibus reparatus eodem in Gallia, Hispanijs, & in Belgio per sanctos viros Iuonem, Theotonium, & alios legitur restitutus, & multarum congregationum institutione similiter propagatus. Ceterum de Gallicanis congregacionibus verba facturi, à reformatione facta in Ecclesia S. Quintini Beluacensi per B. Iuonem illius Episcopum, ac dicte Carnotensem Episcopum sermonem exordiemur. De hac enim reformatione Sigibertus Gemblensis auctori illorum temporum in suo Chronico sub anno 1078. scribit: *ab hoc tempore caput restitu-*

re in Ecclesia B. Quinti Beluacensi communis vita,

*primū ab apostolo, postea à B. Augustino Episcopo galatior institutus, sub Magistro Iuane venienti eiusdem Ecclesia Praepositio, postea Carnotensem Episcopo. His consentiunt Vincentius Beluacensis in Speculo Historiali, & ex illo D. Antonius in parte Historiali tit. 15. cap. 16. in fine, ubi codicis vtriusque auctoris verba repetuntur: *Civis anno Domini 1070. caput restituere in Ecclesia S. Quintini Beluacensi ordo canonistarum regularium, primū ab apostolo, deinde à B. Augustino Episcopo, & Duomo regulariter institutus sub magistro Iuane venienti eiusdem Ecclesia Praepositio, postea Carnotensem Episcopo, qui poli fiduciū fecit compilacionem antiquorum Decretorum. Ad illipsum autor Supplemen-**

Chronico, lib. 12. sub anno 1076. vbi de eodice

discrens inter alia huius sancti viri regula, cinora hoc memorat, quod cum incredibili ins-

titute, & humilitate insignitus esset, etiam resi-

nem suū in Gallijs collapsum mirab̄e refecit,

& lib. 14. in ultima illius editione, ipso ad

huc autore superflite, & recognoscere valit.

*anno 1506. fol. 63. inquit: *Ordo canonistarum quatuor ab apostolo primum institutus, indeque à B.**

gallino apud Hippenum Africa videretur duorum

tributis successibus in Hispanijs, Gallijs, belisque per

per regiones, & per Italiam matutinū modum proficiū dilatarat, sed apud Bargandiam in Ecclesi-

a sub magistro fundoque vero loco eundem Ecclesia Praepositio ad pristinam eiusdem officiū vix

uanum effuisse recipit viginti secundū annos propter

civis anno. Allegat Vincentius, Antonius, &

autem Fasiculi temporū, & longissimū pre-

sequuntur, concordatque Onuphrinus Cheno-

sub anno 1080. Multa, exque prædicta infra-

sancțiissimi viri commiūnatiōnem, illius do-

ctrinæ, necnon conflantia in eius locis, &

luxu arguendis, & corrigendis, & disciplina de-

corum penitentia, & soluta reparanda, scribunt paf-

Historici, & in primis C.ardinalis Baronio anno

11. qui hoc solum omittit, quod alii sumunt

laudi tribuant, illum, & canonicum regularum,

& canonici ordinis reparatorem in Gallijs en-

tisse. Verum qui ea solum presequebatur, quia al-

ordinis reformationem, sive reparationem se-

stant, illis prætermittit, duas tantum episcopias

proficeremus, ex quarum altera appetit, bunc

etum virum ex regulari canonico ad Episcopum

dignitatis gratiam euc̄um fuisse ex alio rati-

illum non solum in Praepositura S. Quintini, re-

rum etiam in Ecclesia, & Episcopatu Carnotensi

clericos canonicos habuit. Prior episcopio

Vrbani Papa II. ad Richerum Archiepiscopem

Senonensem, qua illum de huīa sanc̄i viri

assumptione ex ordine canonistarum regularium

& de illius consecratione in Carnotensem Epis-

copum certiore reddit. Exemplum Episcopi

hoc est:

*V*obis Episcopi opus seruum Det. Robertum
Genesii Archiepiscopo salutem, & apostolicam
benedictionem. Quanta pro Gaufrido quondam Episco-
po Carnotensi Ecclesia a molitas fulminavit, quanto ad
quidam sedes quærebat perlati fuerint, dilectionis
fratris retrofugit, tandem reveritate diligen-
tiae propria, ergo Dominus iustitia satisfecit,
et dirigit nostra manus fine enique tenore con-
tra Episcopatum refutans eis, sicut ad suum frater-
num fratre doceamus, regis a ordinem indican-
tis in eam Carnotensem ad eligendum, & con-
secrationem auxiliem, auxiliis probabis flagitantes.
Sed tuus Carnotensis locutione, venerabilis
prior Iustini Iustinius ex ordine canonico in Epis-
copum elegerunt. Cum autem consecratio gra-
cum præter Ecclesia petiverit, tua & fratratum
narratio poterit sententia ad nos ipsi venientibus, &
invenientur causam gratiae postulantibus, nos qui
nihil ignoramus dum neueramus, ac eius eligendi
concedimus, petitionis inulta deesse nequimus.
Constitutus cum salutis Ecclesia tua obediens
mentem, & filium tue daledamne postulamus, vt
missis suis consensu, benignitate cum debita vix
Ecclesia prefector, ac etiam canonice electus,
et abbatis S. Cypriani satisfaceret, consulsum ad
item monasterium remiserat. exemplum autem
Episcopi hoc est:

A Littera episcopi est ipsius Iuonis ad Petrum
Pithecianum pro quadam canonico regu-
ligen idem Petrus multis precibus ab ipso
postulatus, & obtinens, & obtinens, vt cuidam fix
Ecclesia prefector, ac etiam canonice electus,
et abbatis S. Cypriani satisficeret, consulsum ad
item monasterium remiserat. exemplum autem
Episcopi hoc est:

Invenimus Christi Fratri Petro Pitheciano Epis-
copi in domo Ecclesia Carnotensi crux. Sic bona
plata, et non fideat bona conuenientia. Si fratres et
in carnem vivare possimus, quantum salutis cha-
ratis viciis postulatis, sive vix, vesta multa expostulare
possimus, prout commerciis partim propriis, quia
civis in diebus nostra Deo militantem. & propul-
sionem. & dedit die vita contemplativa sententia
dilectorum, ad pulchrum credere quietem suam
vivere, vix, administratione, vestra autoritate
impluit. Quam cum vobis ad regnum euangelium regis
pote tulisti. Dicere vix, & vix in episcopulo crebro
omnipotens, & canonicæ electionem ab ipsa Ec-
clesia traximus, non sat aptam à vobis possum est
illumin, quoniam postulatio ordine discipulare cepisti,
quoniam fuit à sc̄ribentibus, & collaudata à vobis
enī in Præposito sui fidei eum sublimare volu-
imus, & isti fratres modicam intell̄si verticun-
dam, & auerbelli, non minima facilius invictam:
enī non est tanta preciosa instantia ab amica postu-
latione, quia diu in domi doni, & donatis tam facile
meas instantia faciat refutandus. Nec sat tuen-
to fratrem tuum litera Domini Pope, quibus